

Výboje za prvních chalífů

Palestina a Sýrie

- Dobytí Gazy
- 634 Adžnádajn: porážka byzantského vojevůdce, bratra císaře Hérakleia
- 634 bitva na řece Jarmúku, poté pád Damašku
- 638 Jeruzalém (záchrana kříže)

Správa dobytých území

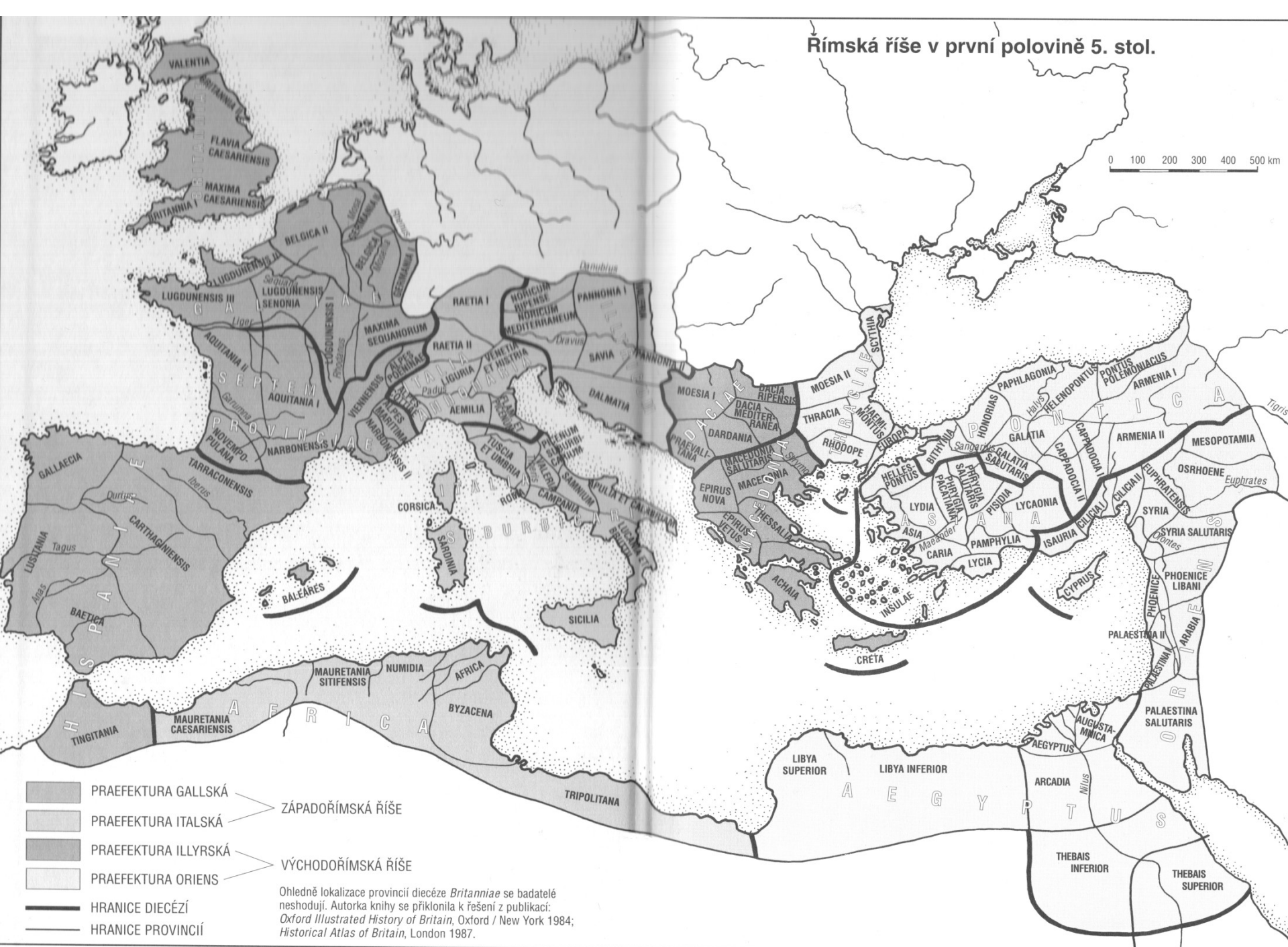
- Původně muslimové neobdělávají půdu
- Džizja a charádž
- Rozdělení dobyté oblasti na: Palestinu, Jordánsko, Damašek a oblast a Emesy

Další výboje

- Římská provincie Mosopotamia
- Zakavkazí
- Vpády do M. Asie

Rímská říše v první polovině 5. stol.

0 100 200 300 400 500 km

- PRAEFECTURA GALLSKÁ
  - PRAEFECTURA ITALSKÁ
  - PRAEFECTURA ILLYRSKÁ
  - PRAEFECTURA ORIENS
  - HRANICE DIECÍZÍ
  - HRANICE PROVINCIÍ
- ZÁPADOŘÍMSKÁ ŘÍŠE
 VÝCHODOŘÍMSKÁ ŘÍŠE
- Ohledně lokalizace provincií diecéze *Britanniae* se badatelé neshodují. Autorka knihy se přiklonila k řešení z publikací: *Oxford Illustrated History of Britain*, Oxford / New York 1984; *Historical Atlas of Britain*, London 1987.

Persie

- 637-650 (Umar a Uthmán)
- Vojevůdce Chalíd ibn Valíd

Perští Sásánovci

- Další „staroorientální vliv“
- Silná helénizace parthské říše poněkud narušila typické mezopotámské tradice, ale sásánovská Persie se k nim zase vrátila, Dárcem království byl nejvyšší dobrý bůh zoroastrovského panteonu, Ahura-mazda. Titul král králů (v jazyce pahlaví Shahan-shah) přešel ovšem k Sasánovcům od Parhů.

- Sasánovští králové byli nejvyššími reprezentanty Ahura Mazdy na zemi. Ten jim uděloval královskou vznešenost, ale věřilo se také, že král pochází z linie bohů. Království bylo chápáno jako darované bohem a posvátné, král je v novoperské říši nedotknutelný, ale nikdy tu není chápán jako vtělení boha. Sakrální království, jehož původ je božský, se na zemi manifestuje v osobě dobrého a spravedlivého krále.

- Král měl v Íránu politickou i myticko-rituální roli – v té druhé vystupoval jako ochránce stvořeného světa a božího zákona na zemi a tedy v úloze ochránce světového řádu. Ten byl chráněn též pomocí dodržování Zaratchuštrových předpisů pro společnost. Materiální prosperita sasánovského Íránu byla znakem toho, že sakrální království bylo ztělesněno v konkrétním králi. Pokud by „pravý král“, jenž měl i potřebné znalosti kněze, nevládl, znamenalo by to různé katastrofy.

- Král a jeho úřad byli považováni za integrální součást božího zákona a boží moudrosti.
„Království je náboženství a náboženství je království. To velmi dobře vysvětluje starověkou propojenost politiky a náboženství, profánní a sakrální sféry.

- Materiální prosperita sasánovského Íránu byla znakem toho, že sakrální království bylo ztělesněno v konkrétním králi. Pokud by „pravý král“, jenž měl i potřebné znalosti kněze, nevládl, znamenalo by to různé katastrofy.

- Charakteristikou sásánovského sakrálního království byl stejně tak jako všude jinde boj proti zlu ve světě. Věřilo se, že bůh zla Ahrimání nejvíce bojuje proti spojení královské vznešenosti a dobrého náboženství v jedné osobě, protože mu nejvíce škodí, jsou-li v tomto světě moc a náboženství spojeny v dobrém mazdovském králi. Když se tyto dvě mohutnosti propojí v jedné osobě, svět a všechna jeho stvoření jsou šťastná a lidstvo vzkvétá... Sakrální královské mají hrají nezastupitelnou roli v obnovení vesmíru.

Správa perského území

- Basra a Kúfa
- Využití domácího obyvatelstva i jazyka ve správě
- Otázka Lidí knihy
- I muslimové se postupně usazují na půdě
- Zakát a sadaka
- Sídlní město Damašek

Egypt

- Počátky dobývání: 639/40
- Amr ibn al Ás
- 642 získání Alexandrie
- Z Egypta tažení na západ (Berbeři)
- 711 jsou muslimové u Gibraltaru

Situace ve vizigótském království

- Boje o trůn
- Důsledky feudalizace
- Nespokojenost židovského obyvatelstva
- Vojevůdce Tarík (maulá).

